

Друго критикувано свойство на тези модели е, че очакванията в тях са функция само на няколко лагови значения на променлива, за която се предполага, че икономическите агенти оценяват. Не се допуска възможността агентите да използват по-богат набор от информация за формирането на своите очаквания, като сегашното и миналото състояние на повечето екзогенни и ендогенни променливи, включени в модела. Ако все пак това е вярно, редно е да се постави въпросът в най-общ смисъл за идентификацията на моделите.

Проблемите, произтичащи от смяната на политиката и отражението върху параметрите на структурните модели, биха могли да се преодолеят чрез включването на променливи на рационалните очаквания. Факт е, че те най-бързо и динамично отразяват настъпилите промени в макроикономическата среда. Още повече заключението на Gregory C. Chow (1980), е че "...Икономист, който прави модел, различен от модел с включени рационални очаквания, ще бъде критикуван заради изпадането в прекален оптимизъм в работата. Въпросът е колко далеч той ще тласка своя оптимизъм в правенето на модели, покриващи множество различни периоди, и решавайки в абсолютна неизвестност, докъде ще спре..."

В статията ще използвам термини като ендогенни и екзогенни променливи, които трябва да бъдат възприемани по познатия класически начин съответно като променливи, които са определени, и променливи, които определят. Тази уговорка се налага поради особеността на материята, с която се борава, а именно - моделите с рационални очаквания и невъзможността да се изолират строго екзогенни и строго ендогенни променливи в духа на тестовете на Wiener-Granger. Както е видно, връзката между променливите в тези модели се осъществява не само в пространството, но и във времето, и то напред, а това в комбинация с хипотезата за използването на пълния набор от информация при вземане на решение в голяма степен ограничава независимостта на екзогенните променливи от ендогенните.

Включването на очакванията на ендогенна променлива в система уравнения не е свързано с ограничения и трудности. При матрично представяне на системата:

$$B_0 y_t + B_1 y_t^e + \Gamma z_t = u_t^i, \quad (2)$$

където:

y_t - вектор на ендогенните променливи, наблюдавани през периода t ;
 y_t^e - вектор на ендогенни променливи, изразяващи очакванията и формиранни на базата на информационен набор, част от които се съдържат във вектора z_t ;

z_t - вектор на екзогенната величина (Muth, 1960);

u_t^i - остатъци, за които се предполага, че са със средна нула и постоянна ковариационна матрица, несерийно корелирани и некорелирани с вектора